

מב"ר ז' ד' " כחמ' עב' 4:04

עלון לפרשת השבוע רג"ז ד' " כחמ' עב' 5:19. ת"ת " 5:57

פרשת וישב - חנוכה - סיום מסכת בבא בתרא (תשפ"ה)**האמונה אפילו בתוך ההסתרה**

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו", (לז, א). במדרש "לקח טוב" ובפירוש "הרוקח" על התורה, העירו הערה נפלאה: מה המשותף בין פרשת "וישב" למגילת רות? "ואתנה לבי לדעת חכמה כי הפרשה כולה התחלת הפסוקים פותחים באות ו', חוץ משמונה פסוקים". וכן כל פסוקי מגילת רות פותחים באות ו' חוץ משמונה פסוקים - מדוע?

וכתבו הטעם לזה, משום שאות ו' רומזת על לשון צער, וויי, וויי, ובפרשה זו היו מאורעות של צער, וויי במכירת יוסף, וויי במיתת אשת יהודה ובניו, וויי במעשה אשת פוטיפר, וויי ביוסף בבית הסוהר, וויי לסריסי פרעה, חוץ משמונה פסוקים שלא פותחים באות ו' שהם כנגד מצות מילה שמצותה לשמונה ימים שבאים לרמז על שזכתה אסנת בת דינה (שהיתה מאומצת ע"י אשת פוטיפרע) להזדווג עם יוסף שהיה מהול.

וכן הוא במגילת רות שכל הפסוקים פותחים באות ו', כי הכל בהם צער חוץ משמונה פסוקים, שנזדווגה רות עם בועז ויצאה ממנה מלכות בית דוד, ומספר "שמונה" מרמז שבתוך הצער באה הרווחה, בתוך הגלות מגיעה הגאולה, בתוך החשיכה בוקעת האורה, ואפילו בדרך שהוא מעל לטבע.

ועוד רמז בזה גם לחנוכה שחל בימים אלו, שמספר הימים בו שמונה. הרי האדם חושב שהמאורעות המצערם סביבו הם רק קשיים, יסורים נסיונות וצרות, בא נס חנוכה ומלמד אותנו שאין לפחד משום הסתרה שבעולם, "ואפילו בהסתרה שבתוך ההסתרה בודאי גם שם נמצא ה' יתברך".

ובזה ביאר ה"שפת אמת" את ה"מזמור שיר חנוכה הבית" שנוהגים לומר ולזמר בלילות חנוכה. ובאמצע המזמור אנו אומרים "הסתרת פניך הייתי נבהל", שימי החנוכה המהימי חיזוק לעם ישראל, שבימים אלו היו בחשיכה להשכיחם תורתך, ובשפלות נוראה, והקב"ה עזר להם ועמד להם בעת צרתם ועשה להם תשועה גדולה, והוציאם משעבוד לגאולה. ללמדך, שכפי גודל ההסתרה כך גודל ההטבה, ואת זה יש לפרסם בפרסומי ניסא, שלא להתייאש בשום מצב בעולם, ולהיות תמיד בוטחים בהשם יתברך.

וכן ביאר גם הרד"ק, שכל הירידה היא לצורך עליה, וכל הגלות היא בשביל הישועה - "ארומימך ה' כי דליתני", כמו הירוד לעומק הבור ומעלה המים, כך נרות החנוכה מאירים את

החשיכה ומחזקים את האמונה, ומעוררים את התקוה, על הניסים והנפלאות שנעשו בימים ההם, כן יעשו בזמן הזה.

שו"ת "פניני הכותל"

בענין חידושו של "הרוקח" על התורה ובמדרש "לקח טוב", שכל פסוקי פרשת וישב פותחים באות ו' חוץ משמונה פסוקים שנתבאר לעיל. העיר מורנו ראש הכולל הרה"ג ר' הלל קולדצקי שליט"א, והרי כל המעיין יראה שבפרשת וישב יש תשעה פסוקים ולא שמונה?

אכן כבר הקשה זה ב"חשוקי חמד" על מס' ר"ה (דף יז:), ומנה שם את הפסוקים שלא מתחילים באות ו': א) "אלה תולדות" (לז, ב. ב. ב.) "לכו ונמכרנו" (לז, כז. ג.) "היא מוצאת" (לח, כה. ד.) איננו גדול בבית" (לט, ט. ה.) בעוד שלושת" (מ, ג. ו.) "כי אם" (מ, יד. ז.) "כי גב" (מ, טו. ח.) "בעוד שלושת ימים" (מ, יט). והפסוק התשיעי "אין שר בית הסוהר" (לט, כג). אך כתב שם שתירצו שיש מסורת על הפסוק הזה "ואין שר בית הסוהר", היינו שפותח באות ו', ולפי זה הכל ניחא.

מה הפסול שיעקב ביקש לישיב בשלוה?

רש"י (בפסוק ב') כתב, ועוד נדרש בו, ביקש יעקב לישיב בשלוה קפץ עליו רוגזו של יוסף, צדיקים מבקשים לישיב בשלוה, אמר הקב"ה לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעוה"ב אלא מבקשים לישיב בשלוה בעוה"ז.

בספר "דעת תורה" מבאר ר' ירוחם בדברי רש"י, הרי קשה למה שלצדיקים לא יהיה גם עולם הזה וגם עולם הבא? ובכלל, השלוה של יעקב אבינו זה לא כמו השלוה שלנו, הלא גם בשלוותו זו ודאי היה מקיים את ה"וישכב במקום ההוא", אבל כל י"ד שנים ששהה בבית עבר לא שכב בלילה שהיה עוסק בתורה, (לעיל כח, יא וברש"י), הרי כל השלוה שביקש הלא היא רק מצד ללא "רוגזו של יוסף", וא"כ מה באמת הטענה על הצדיקים שמבקשים לעבוד עבודת הקודש באין כל רוגז, ובמה נתפס כאן יעקב? מתרץ ר' ירוחם, מובא במדרש רבה (יט, א) שזה כל סוד של עולם הבא מעולם הזה, שעולם הזה הוא העולם של קשיים ועיכובים, עולם המלא "רוגז", ומצב של בלעדי "רוגזו של יוסף", הרי זה כבר בחינה של עוה"ב, והרי זה איפוא כמבקש לזכות בעולם הבא בדילוג על עולם הזה, וזה ודאי אי אפשר, כי ההכנה והמצטרף לעולם הבא הוא עולם הזה.

מדוע יעקב לא רצה להתנחם?

"כי בן זקונים הוא לו", (לו, ג). כתיב, שמסר לו כל מה שקיבל מזקנים, שהם שם ועבר. ועוד, אומר הבעל הטורים, "זקנים" ר"ת זרעים קדשים נשים ישועות (נדיקין) מועד, כלומר, יוסף למד מאביו את סדרי המשנה. וקשה, הרי יש עוד סדר והוא **סדר טהרות**, ולמה לא נזכר?

ומתרץ האדמו"ר מגור זצוק"ל, סדר טהרות צריך אדם לעמול ולטרוח לטהר את עצמו, ואינו ניתן לידיעה רק על ידי לימוד מפי האב בלבד. יעקב לימד את יוסף מה שלמד אצל שם ועבר במשך ארבע עשרה שנה, ולימדו מגיל שלש עד גיל שבע עשרה, וכאשר יוסף היה במצרים לא רצה יעקב להתנחם שהרי אין המשך ללימוד שלימד את יוסף.

ומרן ר' חיים קניבסקי זצ"ל, ביאר טעם נוסף שיעקב לא לימד את יוסף סדר טהרות מכיון שטהרות זה קדשים, וכדי לאכול קדשים צריך טהרה.

עד כמה החיוב להכיר טובה?

"ולא חשך ממני מאומה וגו', ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת לאלקים" (לט, ט). מפרש הספורנו, "איך אעשה הרעה הגדולה הזאת - לשלם רעה תחת טובה?"

עד כמה החיוב להכיר טובה נלמד מהמעשה שסופר על רבינו הגרי"ש אלישיב זצ"ל (מובא בהגדה של פסח "ישא ברכה"). לאחר אחד הניתוחים שעבר רבינו הגרי"ש א בשנותיו האחרונות, נחלש ולא יצא מביתו. התפילות התקיימו בביתו, לא הלך ל"אהל שרה" ללמוד, ולא יצא אפילו לחתונות נכדיו שהתקיימו בירושלים, וגם בביתו נעזר בהליכון.

הרב אורי לופוליאנסקי עלה לבית רבינו עם בנו שהגיע למצוות כדי להתברך, ומסר הזמנה כנהוג. בהגיע התאריך הודיע רבינו "הולכים לבר מצוה". שאלו, "הרי הרב חלש". "אמת", אישר, "אבל אני חייב לו הכרת הטוב".

התמיהה גברה, הלא רבינו אינו מקבל דבר מאיש, איזו הכרת הטוב הוא חייב.

הסביר: "מה פירוש? הרי ההליכון שמשרת אותי הוא מ"ד שרה" הארגון שהקים!"

לא היה גבול לתימהון. אם כל נזקקי "יד שרה" יבואו לבר מצוה, אין אולם שיכילם! מלבד זאת, הזכירו כמה וכמה דברים עשה רבינו עבור הרב לופוליאנסקי, ועל כולם חולשת רבינו!

ענה ואמר: "אתם צודקים, אבל ענין הכרת הטוב אינו חיוב, אלא מידה. אילו היה חיוב, יש פטורים, שיקולים ותירוצים. אבל זו מידה, "מה הוא אף אתה" (שבת קלג:), ולמידה אין גבולות..." מוירידיג!

היכן חנוכה - מרומז בפרשה?

"ותנח בגדו אצלה עד בוא אדוניו אל ביתו" (לט, טז).

בפסוק זה רמזו המפרשים (ראה בספר "נפלאות מתורתך") רמז על חנוכה. "ותנח" ר"ת "ותדליק נרות חנוכה, "בגדו" ר"ת בגובה ג' טפחים, עד, דו-עשרה טפחים (ד"ו בגימטריא 10), "אצלה" ר"ת אצל הפתח, "עד בוא אדוניו אל ביתו" רמז עד שתכלה רגל מן השוק.

הסגולה הנפלאה בנר חנוכה

אמרו רז"ל (שבת כג:), הזהיר בנר חנוכה הוויין ליה בניס זכרים שיהיה ת"ח, וקשה, והרי כולי עלמא מדליקין נרות חנוכה, ואין כולם ולא רובם זוכים לבנים זכרים ושהיו ת"ח?

אין לתמוה מזה, מבאר ר' יצחק סגי נהור, בנו של הראב"ד (והדברים נאמרו לו על ידי אליהו הנביא), שהאמת הוא, חכמים הם אמת ודבריהם אמת, וכפי מה שכל העולם מדליקין נרות חנוכה שרובא דרובא יוצאים ידי חובתן, אבל רק מייעוטא דמיעוטא זהירין להדליק כפי כל פרטי המצוות והדקדוקים, והזהיר בהדלקתן בכל פרטיה ודקדוקיה יקנה וישיג בכח המצוה ובסגולתה בניס זכרים ת"ח. ולכן הזהיר בנרות חנוכה צריך להקדים שני ימים קודם לתקן הנרות, ולהזמין שמן זית זך להדלקה, ולהעלות מ"ד פתילות, ל"ו פתילות לנרות מצוה, וח' פתילות של חול לח' לילות, אחד בכל לילה.

כשתצרך חשבון הח' פתילות עם הל"ו יעלו מ"ד בחשבון דם, והכוונה שכל הזהיר ב"דם" ינצל מדם.

[בסידור האר"י כתוב שנהגו המקובלים לשער מספר מ"ד דרהם שמן, וליתן לכל לילה שיעור הדולק חצי שעה שיעור דרה"ם וסגולתו להנצל מהריגת דם] ישוב ה' מחרון אפו ויעמוד מכסא דין לכסא רחמים כנז"ל.

המנורה דלקה שנה, אז מה החידוש בחנוכה?

המדרש תנחומא (פרשת תצוה אות ג) על הפסוק "ואתה תצוה את בני ישראל" נאמר, "אמר רבי חנינא סגן הכהנים, אני הייתי משמש בבית המקדש ומעשה נסים היה במנורה, משהיו מדליקין אותה מראש השנה, לא היתה מתכבה עד שנה אחרת. ופעם אחת לא עשו הזיתים שמן, התחילו הכהנים לבכות. ואמר רבי חנינא סגן הכהנים, אני הייתי בבית המקדש ומצאתי מנורה דלוקה יותר ממה שהיתה דלוקה כל ימות השנה".

והקשה רבינו הגרי"ש זצ"ל, הרי לפי המבואר במדרש המנורה דלקה אפילו כל השנה, א"כ מה המיוחד בנס של חנוכה שדלק שמונה ימים? וביאר רבינו בזה, שאכן כאשר הבית היה על מכונן וקדושתו ודאי היו ניסים, ובבית המקדש הניסים היו בבחינת טבע, אך לאחר שפרצו היוונים "חומות מגדלי" ובאו פריצים וחיללוהו, והקדושה ירדה, ולמרות הכל חזרה המנורה להאיר בנס שמונה ימים, ראו כולם חיבתו של הקב"ה

לבנינו, שעל אף הכל יש השראת השכינה וקדושה בבית המקדש. ולכן מצוה זו היא חביבה עד מאד וצריך לפרסמה ברבים.

חיוב פרסומי ניסא דווקא בנר חנוכה

הב"ח כותב בהלכות חנוכה (סימן תרע), מכיון שמסרו נפשם על עבודה שלא רצו להדליק נר בשמן טמא, שעיקר הגזירה היתה על שהתרשלו בעבודה ועל כן היתה הגזירה לבטל מהם העבודה, עמדו היוונים וטימאו כל השמנים, וכשחזרו בתשובה למסור נפשם על העבודה, הושיעם ה' על ידי כהנים עובדי העבודה בבית ה', ועשה להם הקב"ה נס שמפך אחד של שמן דלקה המנורה שמונה ימים.

רבינו הרב אלישיב זצ"ל מבאר, דדוקא בנר חנוכה יש מצוה של פרסומי ניסא משאר מצוות, שבזמן שבית המקדש היה קיים הניסים היו טבע, משא"כ בזמן הגלות הניסים אינם בגדר טבע. לכן דוקא מצוה זו שנעשתה מתוך מסירות נפש יש בזה מצוה של פרסומי ניסא, ללמדנו שעל ידי מסירות נפש אפשר גם היום לזכות לניסים מעל לטבע. לפיכך יש מצוה להדר להדליק בשמן כתית הראוי למאכל, דומיא למנורה שבמקדש שהיה שמן כתית ראוי למאכל.

ה"פרי חדש" של הרב אלישיב

בשעתו כאשר רבינו הגריש"א זצ"ל, חזר בחנוכה מבית החולים לביתו, ביקש להדליק בפתח הבית כנהוג ובירך שהחינו, כי דעת הרב זצ"ל, שאין להדליק נר חנוכה בבית החולים כי אין זה בית שגר שם לרצונו, כי כולם רוצים ומבקשים לצאת משם במהרה, ובזמנו התפרסם שהרב בירך שהחינו והסתמך על "פרי חדש". ורבים ביקשו וחיפשו היכן הוא ה"פרי חדש" שהרב אלישיב הסתמך עליו. סיפרו זאת לרב זצ"ל, ענה רבינו בחיוך, שבילדותו ראה תמונה של בעל המחבר "פרי חדש" ומעליה הכיתוב "הרואה פרי חדש אומר שהחינו..."

"זאת חנוכה" - סיום הימים הנוראים

בספר בני יששכר (מאמרי חודש כסלו ב' אות י') כתב זצ"ל, אומר לך הדבר אשר מרגלא בפומייהו דרבנן רבותינו כת הקודמים, אשר בחנוכה יש מקום לעורר פקודת עקרים ועקריות כענין ראש השנה, והוא סיום של הימים הנוראים. ולדעתי עיקר הסגולה ביום האחרון הנקרא בפי כל "זאת חנוכה" וכו', ואעפ"כ יש לרמז על כל ימי החנוכה, עי"ש.

האור המיוחד המתגלה בנרות חנוכה

ובהמשך כתב הבני יששכר בשם בעל הרוקח שקיבל מאליהו ז"ל, שתקנו ל"ו נרות כנגד האור הגנוז ששימש לאדם הראשון ל"ו שעות. ועוד כתב של"ו נרות הם כנגד ל"ו מסכתות, והיוונים רצו לבטל חכמת התורה שנקרא "אור", ובתוכה גנוז האור הראשון.

"ותדע עד היכן מגיע קדושת נר המצוה הזאת והטובה הגדולה הנפלאה אשר הפליא השם יתברך בחסדו לבניו הקדושים".

"אלקא דמאיר ענני" - סגולה להנצל בשעת סכנה

הגמ' במסכת עבודה זרה (דף יח:) כותבת שאדם שרוצה להינצל בנס יגיד אלקא דמאיר ענני.

מקשה המהרש"א, איך ייחד רבי מאיר שמו של הקב"ה על עצמו בחייו, הרי אמרו אין הקב"ה מיוחד שמו על הצדיקים בחייהם, שנאמר "אלקי אברהם ופחד יצחק" וכו'? מתרץ המהרש"א ויש לומר, דלא אמר אלקא דמאיר וכו', רק לסימן בעלמא על שמו, ולא נתכוין כל עיקר על שמו רק נתכוין "אלקא דמאיר לארץ ולדרים עליה הוא יעננו".

ועוד תירץ המהרש"א, אלקא דמאיר לנו במלכות יון הקודמת בנס הנרות של חנוכה, כמו שיסד הפייט "ומי יאיר לך מאיר וכו', הוא יעננו גם במלכות זו הרשעה להציל אותנו בנס מידיהם".

חנוכה זמן לקבלת התורה שבעל פה

וכתבו האחרונים שבחנוכה יש הארה לזכות לתורה שבעל פה. וכן כתב "החתם סופר", ובחנוכה הזהיר להתעסק בלימוד התורה הק' יותר מבשאר הימים, כי אז נמסרו סודות התורה למשה רבינו. וכשם שחג השבועות הוא זמן קבלת התורה שבכתב כן בחנוכה הוא זמן לקבלת התורה שבעל פה.

(כן הוא בר' צדוק הכהן ובפרי צדיק ובשפת אמת).

יתן השי"ת שנשכיל לנצל לקבל שפע הארה מנרות החנוכה, ונהיה מוסיפים והולכים, ונזכה להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי התורה הק', אכי"ר.

חנוכה שמ"ח - שבת, מילה, חודש

מרומז בזה שלושת הגזירות שגזרו היוונים לבטל המצוות מהם: שבת, מילה, חודש. וצריך ביאור מדוע לא תיקנו מצוה זכר לנס שבטלו הגזירות האלה, ותיקנו רק להדליק נרות זכר לנס כן השמן?

ונראה דעל שבת, מילה וחודש ימסרו נפשם וישמרו מכל משמר, אך הדלקת נר חנוכה שהיה רק מדין "מהדרין" דהרי טומאה הותרה בציבור, ויבואו להקל בזה ולוותר ח"ו על כן השמן הטהור, לזה עשו תקנה לנס להמשיך לשמור על הדלקת המנורה - שהיא לימוד התורה בטהרתה, בלי שום שינויים, "ויעש כן אהרן", להגיד שבחו של אהרן שלא שינה. ואלה הם הנרות הקיימים לעולם לנצח נצחים.

מנותר קנקנים נעשה נס לשושנים

פעם בא יהודי לר' מאיר מפרימישלאן לבקש רפואה לאשתו שקיבלה שושנה ברגלה. שאל אותו ר' מאיר, האם נשאר לכם

תורה תורה חגרי שק אבל יחיד עשי לך
 בא השמש בצהריים, מי יתן ראשו מים, נצחו ארזים את
 המצוקים ונשבה ארון הקודש
 רבינו גאון ישראל מרן אשר הכהן זצוק"ל
 בן הרה"צ רבי בנימין זאב זצ"ל
 שהיה מורה דרכנו ועטרת ראשו ועמד לימינו
 בכל התקופות והגזרות הקשות ובסערת הימים
 מי יפרק הוויות ומי יתרחץ שברים,
 כלי מלחמה אבדו ונפלו גבורים.
 המקום ינחם את המשפחה החשובה והרוממה ואת אחיו
 הגדול ראש הישיבה ר' שמואל בן לאה לרפ"ש,
 ואת כל תלמידיו השרויים בצער.
 גדול כים שברנו אוי נא לנו כי הושברנו.
 יהי רצון שזכות רבינו הגדול תעמוד לנו ויהיה מליץ יוסר על
 כל עם ישראל בכל אתר ואתר עד בוא גואל צדק בב"א.
 ת.נ.צ.ב.ה.

נטפי דמעה בהסתלקותו הפתאומית בחטף של האי גברא
 רבא הרב **בן ציון** בנו יחידו של הגאון ר' אפרים צמל זצ"ל
 שהרבה במעשי חסד לכלל ולפרט וקידש שם שמים בחזק
 אמונתו ובהליכותיו ועל אף היסורים תמיד צהלתו על פניו.
 נלב"ע לביל שבת קודש י"ג כסלו תשפ"ה
 ומנוחותו כבוד בהר המנוחות.
 יהי רצון שיהיה מליץ יוסר על כל המשפחה וידידי הרבים
 השרויים בצער, לא זכה להשאיר זרע של קיימא.
 נא ללמוד ולהתפלל לעילוי נשמתו.
 המקום ינחם את כל המשפחה החשובה בתוך אבלי ציון
 ירושלים ולא יוסיפו לדאבה עוד.
 ת.נ.צ.ב.ה.

לרפואת מרים רבקה בת יעל
 לרפואת מצדה בת רחל
 לרפואת רחל בת עליה
 לרפואת עליה בת מרים
 לרפואת רחל בת זוהרה
 לרפואת ברינדל שרה בת ריצל צביה
 לרפואת מרגלית חנה בן אסתר שרה

לרפואת ר' יחיאל מיכל בן מרים גיטל
 לרפואת שבתאי בינוש בן מרים
 לרפואת יהונתן אלכסנדר בן רחומה מלכה
 לרפואת משה חי בן שמחה
 לרפואת ראובן בן רעיה
 לרפואת חנה בת גאולה
 לרפואת רחל בת יונה

לע"נ הרב שמעון בן ר' אשר אנשיל זצ"ל
 לע"נ הרב נחום בן הר"ר שמואל יצחק זצ"ל
 לע"נ הרב חיים לייב בן הרב משה מאיר זצ"ל
 לע"נ הרב דוד יו"ט בן הרב יחיאל מיכל זצ"ל
 לע"נ הרב חיים הרצל בן חנה צירל זצ"ל
 לע"נ ר' מאיר דוד ב"ר כלב פייבל ז"ל
 לע"נ הרב עמרם בן שמחה זצ"ל
 לע"נ אסתר טובה בת אליעזר בנימין זצ"ל
 לע"נ אסתר בת מסעודה זצ"ל
 לע"נ רחל שרה בת ר' אהרן זצ"ל
 לע"נ חנה בת עיישה זצ"ל
 לע"נ מרים בת כוכבה זצ"ל

לעילוי נשמת
 מרת רחל לאה בת ר' חיים יהודה זצ"ל, שכל ימיה
 עמדה לימין בעלה בחיזוק ובביצור חומות הדת בארץ
 הקודש ובגולה תחת עול הקומוניסטים הארורים,
 וגידלה ילדיה לתורה ויר"ש באהבה ובמסירות נפש,
 ועד ימיה האחרונים היה שגור על פיה השיר "זדים
 הליצוני, הליצוני עד מאוד, ומתורתך לא נטיתי,
 ומתורתך לא נטיתי".
 נלב"ע בנר רביעי של חנוכה כ"ח כסלו תשס"ט
 ת.נ.צ.ב.ה.

הנצחות הארות והערות
 בטלפון 0527614526

אין לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה
 תפוס השושים 02-5327402

שמן מחנוכה של שנה שעברה? ענה היהודי, מה שייך שמן של
 חנוכה לשושנה? ענה לו ר' מאיר, כתוב בשיר "מעוז צור
 ישועתי" ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים, לך הביתה
 ושים קצת שמן על השושנה והרפואה תבוא. וכך היה.

הבית שהוסיף הרמ"א לפזמון "מעוז צור"

מחבר פיוט "מעוז צור", רבי מרדכי, לא הוא כתב את הבית
 האחרון "חשוף זרוע קדשך", אלא נהגו להוסיפו בסוף הפיוט
 הזה המספר על גאולתנו מיד כל צרינו בעבר (מצרים, אבל,
 פרס, יון), שנבקש גם על הגאולה העתידית מיד אדום. אך
 הרמ"א חיבר בית נוסף, כדי שנתפלל לא רק על הגאולה
 מאדום אלא גם על גאולתנו מיד ישמעאל חותנו. והוא
במקור חיים (לבעל החו"י) סימן תרע"ו.

וזה לשון הבית שחבר על ידי הרמ"א:
**"מעולם היית ישעי, כבודי ומרים ראשי,
 שמע נא לקול שועי,
 מלכי ואלקי קדושי, העבר חטאי ופשעי וגם גלות השלישי,
 חזק ישראל מכניע ישמעאל ומאדום תפדה נפשי".**

מה הסוד והיסוד של לומדי "דף היומי"?

כוח הרצון הוא סוד קיומנו והוא סגולתנו. בכל אחד
 מלומדי "דף היומי" טמון כח התמדה ורצון עז לצעוד עוד יום,
 עוד שבוע, עוד חודש, עוד פרק, עוד מסכת עד גמירא.
 ויש לזכור שכולם יכולים וכולם חייבים - "לא בשמים היא,
 כי מה שאדם השיג בתורה בעודו בזה העולם הקטן, זהו חלקו
 לנצח, וסדר משניות או איזה מסכת שנתעצל ולא למדה לא
 ישיגנה לעולם עד אלף אלפי שנה. ואפילו ירצה לתת כל
 חלק עולם הבא שלו עבור איזה משנה או מסכת שלא למדה
 בזה העולם, אין לו רשות לזה". ("חפץ חיים" בספר "שם
 עולם" עמוד רז).

מתחילין מסכת סנהדרין. בואו והצטרפו לשיעורי "דף
 היומי" הנמצאים בכל אתר ואתר, בואו והצטרפו ל"אור", ולא
 משאירים אף אחד מאחור, אבות ובנים, קרובים ורחוקים,
 ידידים וחברים.

ובזכות לימוד התורה בכלל ומסכת סנהדרין בפרט, ובימי
 החנוכה המסוגלים ביותר להתחזקות בתורה שמגנא ומצלא,
 נזכה להנצל מכל צרה וצוקה, ובמהרה בעזרת השי"ת יחזרו
 החטופים למשפחותיהם בריאים ושלמים, ונרות החנוכה
 המאירים יאירו לנו את החשיכה והאפילה, ויחזקו את האמונה
 שאין עוד מלבדו אפס זולתו, ויעורר את התקוה לזכות לניסים
 מעל הטבע, ולהדליק נרות בחצרות קדשך, ובעבודת בית
 המקדש נשמח כולנו במהרה בימינו אמן.

רצוי להתנות מלכתחילה על השמן שאינו מקצה את מה שישאר
 כדי שיהיה מותר להשתמש בו לצורך חול (סי' תרע"ז מ"ב ס"ק י"ח)